Ćwiczenia z ANALIZY NUMERYCZNEJ (L)

Lista nr 3

26 października 2022 r.

Zajęcia 8 listopada 2022 r. Zaliczenie listy od 6 pkt.

L3.1.	Włącz komputer!	2 punkty	Dla jakich	wartości x	obliczanie	wartości	wyrażeń
-------	-----------------	----------	------------	--------------	------------	----------	---------

a) $(x + \sqrt{x^2 + 2022^2})^{-1}$, b) $\log_3 x - 7$, c) $4\cos^2 x - 3$

może wiązać się z utratą cyfr znaczących wyniku? Zaproponuj sposoby obliczenia wyniku dokładniejszego. Pokaż, że sposoby te działają w praktyce.

- L3.2. Włącz komputer! 1 punkt | Podaj (w miarę) bezpieczny numerycznie algorytm obliczania zer równania kwadratowego $ax^2 + bx + c = 0$ $(a \neq 0)$. Przeprowadź testy dla odpowiednio dobranych wartości a, b i c pokazujące, że Twój algorytm jest lepszy od metody szkolnej bazującej jedynie na dobrze znanych wzorach $x_{1,2}=(-b\pm$ $\sqrt{b^2 - 4ac}$)/(2a).
- L3.3. 1 punkt | Wyprowadź wzór na wskaźnik uwarunkowania zadania obliczania wartości $\overline{\text{funkcji } f}$ w punkcie x.
- **L3.4.** 2 punkty Sprawdź dla jakich wartości x zadanie obliczania wartości funkcji f jest źle uwarunkowane, jeśli:

a)
$$f(x) = (x + 2022)^5$$
, b) $f(x) = \cos x$, c) $f(x) = (1 + x^4)^{-1}$.

- **L3.5.** 2 punkty Załóżmy, że dla każdego $x \in X_{fl}$ zachodzi $fl(\sin(x)) = \sin(x)(1+\varepsilon_x)$, gdzie $|\varepsilon_x| \leq 2^{-t}$, natomiast t oznacza liczbę bitów przeznaczoną na zapamiętanie mantysy. Niech dane będą liczby maszynowe y_1, y_2, y_3, y_4 oraz taka liczba maszynowa x, że $x \cdot 2^{-8}$ też jest liczbą maszynową. Sprawdź czy poniższy algorytm obiczania wartości wyrażenia $\sum y_i \sin(4^{-i}x)$ jest numerycznie poprawny:

Return(S)

L3.6. 2 punkty Sprawdź czy podany niżej algorytm obliczania wartości wyrażenia $\frac{b+c+bd}{a(d+1)}$ jest algorytmem numerycznie poprawnym:

```
S:=d+1;
S:=c/S;
S:=b+S;
S:=a/S;
S:=1/S;
Return(S)
```

L3.7. 2 punkty Zbadaj czy podany niżej algorytm wyznaczania iloczynu liczb maszynowych x_1, x_2, \ldots, x_n (zakładamy zatem, że $\mathrm{rd}(x_k) = x_k, \ 1 \leq k \leq n$) jest algorytmem numerycznie poprawnym.

```
I:=x[1];
  for k=2 to n
          do
          I:=I*x[k]
        end;
return(I)
```

L3.8. Dodatkowe zadanie programistyczne (do 2 grudnia; do 5 punktów)

W zadaniu L1.8 przedstawiono dwa sposoby aproksymowania pochodnej funkcji:

(1)
$$f'(t) \approx \frac{f(t+h) - f(t)}{h}, \qquad f'(t) \approx \frac{f(t+h) - f(t-h)}{2h} \qquad (h - \text{male}).$$

Przybliżenia pochodnej funkcji znajdują zastosowanie m.in. w numerycznym rozwiązywaniu rówań różniczkowych, w tym tzw. równań ruchu. Znając położenie i prędkość obiektu w chwili t (w wypadku drugiego wzoru, odpowiednio, t-h oraz t), jak również działające na niego siły, z użyciem powyższych wzorów można **przybliżyć** jego położenie oraz predkość w chwili t+h.

Rozpatrujemy ruch układu ciał oddziałujących wzajemnie na siebie poprzez siłę grawitacji (przyda się znane ze szkoły prawo powszechnego ciążenia Newtona: $F = G\frac{m_1m_2}{r^2}$). Celem jest określenie, na podstawie początkowego położenia ciał i ich prędkości w chwili t, jaki będzie stan układu w kolejnych ustalonych chwilach, np. $t+h, t+2h, t+3h, \ldots$

- (a) Wyprowadź układ równań ruchu dla dwóch ciał wzajemnie się przyciągających.
- (b) Sprawdź na przykładzie dwóch ciał, które z powyższych przybliżeń pochodnej lepiej sprawdza się w praktyce (dla tego samego h).

Wskazówka nr 1. Bardzo dobrze będzie to widać, jeżeli układ przypomina planetę krążącą wokół słońca.

¹Patrz pkt. 10. regulaminu zaliczania ćwiczeń.

- Wskazówka nr 2. Metodę wykorzystującą pierwszy z wzorów (1) można znaleźć w literaturze pod nazwą *metody Eulera* przybliżonego rozwiązywania równań różniczkowych.
- (c) Choć dla dwóch przyciągających się ciał znane jest jawne rozwiązanie analityczne, to w wypadku trzech (tzw. **problem trzech ciał**) lub więcej obiektów wzorów takich nie ma. Zadanie można rozwiązywać wyłącznie w sposób przybliżony stosując metody numeryczne. Korzystając z podanych możliwości aproksymowania pochodnej, znajdź przybliżone rozwiązanie problemu trzech (lub więcej) ciał dla kilku istotnie różnych układów (np. układ Słońce-Ziemia-Księżyc, planeta krążąca wokół gwiazdy podwójnej, wykorzystanie zjawiska asysty grawitacyjnej, ...).

Autor zadania: Filip Chudy.

(-) Paweł Woźny